

Misundelse

Vi snakker sjældent om den, misundelsen, men den findes over alt og stikker sit utiltalende hoved frem i selv de helligste situationer. Misundelse er, når et menneske ikke under et andet menneske et gode, som det har. Ofte er misundelse, at man selv ønsker at have det gode, som en anden har. I sin kerne er misundelse, at jeg ikke ønsker, at et andet menneske skal have det bedre end mig på et givet område i livet. Misundelse er i sin rod mangel på kærlighed: *Kærligheden ...misunder ikke* (1 Kor 13,4).

Den skjulte misundelse

Selvom misundelse er vidt udbredt, er det sjældent, den træder frit frem i lyset. Den lever sit skjulte liv i vores indre, og vi opdager såmænd ikke engang altid selv, når den dukker frem i bevidste følelser og tanker.

Selv over sin bedste ven kan man blive misundelig. Godt nok ønsker vi tillykke med det nye job, kæresten, den positive omtale eller det nye sommerhus, men indvendig glæder vi os ikke over det. Indvendig ærgrer vi os over, at det ikke er os selv, som har fået gevinsten, og glæden over den andens lykke kan i høj grad være facade.

Vi viser det ikke, og vi vil sjældent rigtig vedkende os misundelsen overfor os selv. Derfor lever misundelsen sit skjulte liv under vores livs overflade, men den spreder en gift, som ikke er fra Gud.

Misundelsen kan gå i mange retninger

Det er ikke de samme ting vi bliver misundelige over. Derfor forstår vi heller ikke altid hinandens misundelse, hvis den bliver udtalt højt. Men den bevæger sig af mange forskellige spor.

Det kan handle om materielle ting, som vennens bil og hus eller venindens tøj og møbler eller rejserne til udlandet.

Det kan også handle om andres livssituation, om de er gift eller har en kæreste, hvis man ikke selv har, om de har et godt arbejde, hvis man ikke selv har, om de har børn, hvis man ikke selv kan få børn, om de har mange venner, hvis man ikke selv har...

Et andet område, hvor misundelsen kan dukke op handler om en persons evner og egenskaber. Det kan for eksempel dreje som om vennens eller kollegaens faglige evner, udseende, humør og humor, intellektuelle skarphed, formuleringsevne, charme og mange andre ting.

Misundelse er en tyv

Uanset hvilke spor misundelsen finder i os, så er den en tyv. Hvad er det misundelsen stjæler? Den stjæler vores taknemmelighed, glæde og tilfredshed. Det gælder for gymnasieeleven, som er taknemmelig og glad for en god middelkarakter til eksamen, indtil hans ven kommer og fortæller, at han har fået et højere tal, så er det ikke sjældent, at utilfredsheden har meldt sig. Det kan også være manden, som glæder sig over sin nye brugte bil, indtil han møder en af de andre mænd fra missionshuset, som har fået en nyere og større bil, så reduceres glæden, og der kommer lidt ærgrelse, selvom man selvfølgelig ikke lader sig mærke med noget. Eller hende der glæder sig over nogle nye møbler til sit hjem, men mister noget af begejstringen, da hun ser venindens dyrere og finere møblement.

Misundelsen er ikke alene en negativ følelse overfor et andet menneske, den stjæler taknemmeligheden over det, som Gud har givet til os.

Bekæmp misundelsen

Misundelse skal bekæmpes, fordi den i sit inderste er imod Jesu ord om, at vi skal elske vores næste, og gøre mod ham og hende, som vi vil, at de skal gøre mod os. Den skal også bekæmpes, fordi den mindsker vores taknemmelighed til Gud for de gaver, han giver os på mange måder i vores liv.

Misundelsen gør dermed vores liv fattigere både åndeligt og mentalt. Formaningen er klar: *Derfor skal I aflægge... misundelse* (1 Pet 2,1).

Jeg tror, at der er to veje i bekæmpelsen af misundelse. Den første er syndsbekendelse: At bringe misundelsen frem i Guds lys med navns nævnelse for at lade Gud se den og glemme den.

Misundelsen har det som muldvarpen, der ikke trives godt i klart lys.

For det andet kan vi bekæmpe misundelsen ved at udtrykke vores tak i konkrete ord. Tak Gud for alle hans gode gaver til dig, også når de pludselig ser mindre ud i sammenligning med naboens. Tak også Gud for den velsignelse, han lader ramme din næste, også selvom det på et givet område ser ud til at være mere end det, som har ramt dig. Taknemmelighed og misundelse kan nemlig ikke trives sammen.

Henrik Nymann Erikisen